

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2018/0039.04

קדימה 41, רמות

מספר הוועדה : 56

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : י"ד באב תשפ"ו (28.7.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9:49

שעות סיום הוועדה : 17:50

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר ישראל קלרמן:

אורית אליהו, תיק מספר,

אריאל גולן:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

2018/39.4,

אורית רז:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

בבקשה.

אורית אליהו:

שנייה אני פותחת, שנייה שנייה.

יואל שבת:

הוא היה על אלף קמ"ש, היה על אלף קמ"ש. אמרתי לך, שייגמר לו המצבר. אמרתי לך.

יוחנן וייצמן:

יואל בא לפה.

עמנואל זלטס:

ליואל היה מטען (לא ברור), מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

כן, הוא שזוף.

יואל שבת:

האמת שהנופש זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל שבת:

נופש זה טוב, (לא ברור) זה לא נופש.

יוחנן וייצמן:

בחז"ל,

יואל שבת:

עם האוכל, לך תביא לך תעשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה רוצה להספיק כמה שיותר.

ישראל קלרמן:

אורית, אני שומע אותך,

יהודה פרוידגר:

בחוץ לארץ.

ישראל קלרמן:

כן.

אורית אליהו:

יש לנו פה בקשה לתוספת לפי תב"ע,

ישראל קלרמן:

כן,

אורית אליהו:

יש לנו פה שני תוספות תואמות תב"ע, ומרפסות לא תואמות תב"ע. אנחנו ביקשנו ממנו,

ישראל קלרמן:

יהודה.

אורית אליהו:

יש לנו, יש לנו התנגדות אחת לתיק, אליהו חזן שגם כאן,

ישראל קלרמן:

אילנית, שנייה, כן.

נלי צדוק:

יללה, אנחנו באיחור,

ישראל קלרמן:

אוקי, אנחנו באיחור.

אורית אליהו:

ואנחנו ביקשנו, אנחנו ביקשנו ממנו לבטל את המרפסת הזאת שמהווה היזק ראייה לכל העמודה
כאן, כי זה כמו פטיו כזה,

ישראל קלרמן:

כן.

אורית אליהו:

ויש לו כאן עוד שלושה מרפסות שהוא רוצה, ויש לנו התנגדות מדייר למטה, שטוען לחסימה של אור
ואוויר וכולה. זה הכול.

ישראל קלרמן:

ואף אחד לא הגיע להכרעה?

אורית אליהו:

אף פעם לא, אף פעם לא הגיע, זה פשוט היה תיק שהתגלגל והגיע אלינו,

ישראל קלרמן:

וזימננו.

אורית אליהו:

והחלטנו לזמן לשמוע אותם.

ישראל קלרמן:

בסדר, שייכנסו.

אורית אליהו:

כן.

ישראל קלרמן:

כף, אורית, נכנסו?

אורית אליהו:

הם נכנסים, הם נכנסים.

ישראל קלרמן:

נכנסים? יופי.

נלי צדוק:

המתנגדים פה, מבקשים שם.

יהודה פרוידגר:

המבקשים, המבקשים דרך.

ישראל קלרמן:

מה? שלום, אנחנו בתיק 2018/39.4, רחוב קדימה, תוספת בנייה ומרפסות,

אורית אליהו:

כן,

ישראל קלרמן:

ויש התנגדות בבקשה כן. שמך לפרוטוקול המתנגד בבקשה. מה השם, ולמה אתה מתנגד.

אליהן חזן:

שם?

ישראל קלרמן:

מה השם שלך?

אליהן חזן:

אליהן חזן.

ישראל קלרמן:

כן.

אליהו חזן:

למה אני מתנגד?

ישראל קלרמן:

כן.

אליהו חזן:

קודם כל הכול הוגש,

ישראל קלרמן:

איפה אתה גר מבחינת הבנייה?

אליהו חזן:

אני גר בקומה התחתונה, למטה.

ישראל קלרמן:

בבניין שבונים?

אליהו חזן:

נכון.

ישראל קלרמן:

כן,

אליהו חזן:

צמוד קרקע, והשכן המבקש הוא מעלי,

ישראל קלרמן:

כן.

אליהו חזן:

עכשיו הדירה הזו היא נבנתה בצורה כזו שזה בחלק, מחולקת לשני צדדים, יש צד שפונה לכביש, יש צד שהוא יותר לכיוון של הרחוב השני, שהפטיו הוא מהכיוון ה - , לכיוון ה - , זאת אומרת לכיוון החניות בחלק האחורי, זה פטיו למעשה של כל הבניינים, שבפטיו הזה יש למעשה, יש שמה מנולים,

וכל מיני (לא ברור) כאלה שהם, כמובן שזה בשטח שלי. כל החלונות של הדירות והכול, והמקום הזה בוודאי שהוא צריך להיות פתוח, כי עם כל החלק האחורי שלי, אין לי שום כניסה, לא של אוויר, ולא של כלום, כל החלון של ה - , החלונות של המקלחת, ול - ,

ישראל קלרמן:

אורית, את רוצה להסביר לי מה?

אורית אליהו:

אתה מדבר על המרפסת שמוצעת בתוך הפטיו, נכון?

אליהו חזן:

כן,

אורית אליהו:

יפה, ולגבי המרפסות האלה, אין לך התנגדות? אוקי, בסדר טוב.

אליהו חזן:

באתי להסביר,

ישראל קלרמן:

שנייה שנייה, קודם כל המרפסת הזאת,

אורית אליהו:

כן,

ישראל קלרמן:

הפטיו היא מבוטלת, נכון? אורית, נכון? אני אומר נכון?

אורית אליהו:

ההמלצה שלנו היא לבטל אותה, כן.

ישראל קלרמן:

לא יאשרו להם,

אורית אליהו:

לא יאשרו,

אליהו חזן:

ברור זה כל השכנים,

ישראל קלרמן:

ברור אנחנו,

אליהו חזן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

אחד ברור ליד הרגע לא היה ברור, עכשיו אני אומר לך, לא, בסדר,

אליהו חזן:

לא ברור, אני התכוונתי, התכוונתי,

ישראל קלרמן:

הלאה. יש לך בעיות, כמו שהיא שאלה אותך, יש לך בעיות על המרפסות האלה גם?

אליהו חזן:

לא, המרפסות השניות, אז קודם כל בכלל הוא נתן מרפסות על הכול, ככה שלא הצלחתי למצוא שום כיוון, לא הבנתי מה הוא עשה, כאילו, הוא נתן מרפסות אני קיבלתי כאילו ש - , בן אדם מבקש עכשיו מרפסות על הכול, זה 4 מרפסות, לא ידעתי להתייחס, לא היה משהו ספציפי עכשיו שהוא ביקש,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי מה אתה רוצה ספציפית? תתייחס, הן מפריעות לך או לא?

אליהו חזן:

כן, בוודאי,

ישראל קלרמן:

מה הן מפריעות?

אליהו חזן:

אז ככה, נתחיל מהמרפסת יציאה מהסלון שלי שם,

אורית אליהו:

זאתי?

אליהו חזן:

כן, יש לי שמה, נכון, יש לי, לפני זה, זה כל הסלון, זה חלון גדול שיש שם בכל האזור, ומאחורה זה המטבח, ובצד ימין זה הפינת אוכל, למעשה זה כל ה - , כל ה - ,

ישראל קלרמן:

איפרח גר ממש מעליך?

אליהו חזן:

מה?

ישראל קלרמן:

איפרח גר ממש מעליך?

אליהו חזן:

נכון, נכון,

ישראל קלרמן:

כן.

אליהו חזן:

הוא 11, הסלון שלו בקו אחד עם החלון שלי, שנותן לי את כל ה - ,

ישראל קלרמן:

כן,

אליהו חזן:

את כל השמש ואת כל האור לבית, אין לי משום מקום אחר,

יהודה פרוידגר:

איזה כיוון זה?

אליהו חזן:

דרום, זה מדרום, זה כל האור של הבית, כי אחר כך זה רק חדריים, עכשיו אותו דבר, בהמשך יש לי שני חדרי שינה של הילדים, ואני חדר שינה בסוף.

ישראל קלרמן:

כן,

אליהו חזן:

אז הוא נתן, נתנו שמה עוד דבר, עוד איזה שהוא רעיון של לצאת לכיוון ה - , הגינה החוצה, מהמרפסת, זאת אומרת לצאת לתוך השטח של הגינה שמה, ש - , זה עוד פעם , זה החלונות של החדרי ילדים, שזה השמש וזה המקום היחידי ש - , שמקבלים, וזה בוודאי שזה יוצא גם על הגינה, כאילו, מחוץ לקו של הבניין עצמו.

ישראל קלרמן:

זה גם, איפה אתה עושה סוכה?

אליהו חזן:

הסוכה שאני עושה?

ישראל קלרמן:

זה באזור הזה, או במקום אחר?

אליהו חזן:

זה בצד שמאל שם, איפה,

ישראל קלרמן:

הם לא מקרים לך מרפסת של סוכה.

אליהו חזן:

סליחה,

ישראל קלרמן:

הוא לא מקרים לך זה ריצוף של סוכה.

אליהו חזן:

הוא נתן שמה, מה שהוא נתן מהציאה מהסלון, זה כן, זה הסוכה.

ישראל קלרמן:

אז שם זה הסוכה שלו,

אליהו חזן:

כן,

דובר לא מזוהה:

לא, כל, לא כל.

ישראל קלרמן:

כמה הגודל?

אליהו חזן:

הגודל של ה - ,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לך,

אליהו חזן:

ממה? יותר אחד ממה?

אורית אליהו:

כמה אתה בונה,

יהודה פרוידגר:

קומת קרקע,

ישראל קלרמן:

פה אני משאיר 1.80 מטר,

אורית אליהו:

סוכה?

ישראל קלרמן:

היום יש 1.80 מטר, אם זה יהיה מטר וחצי נגיד,

אליהו חזן:

לא, לא הבנתי,

ישראל קלרמן:

אורית, (לא ברור),

אורית אליהו:

לא, אני רוצה רגע לשאול אותך,

ישראל קלרמן:

כמה יש לו הריצוף?.

אורית אליהו:

אתה בונה סוכה בכל השטח הזה, כל זה שלך, אתה יכול לבנות סוכה?

ישראל קלרמן:

לא יכול,

אליהו חזן:

אני מדבר על הצד השמאלי,

ישראל קלרמן:

מה שמרוצף, אני רוצה לדעת,

יהודה פרוידיגר:

נו תעלה פה,

אליהו חזן:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

אני רוצה את המרוצף אצלך.

אליהו חזן:

הסוכה, היא כל הדבר הזה, כן.

אורית אליהו:

כל זה, נכון?

אליהו חזן:

כן, זה ב – 3 מטר, 3 מטר אולי על מפחות מ – 4, כי זה הולך אלכסוני שמה, משהו כמו 9, 12 מטר.

אורית אליהו:

אוקי,

אליהו חזן:

9 עד 12 מטר.

יהודה פרוידגר:

תגיד, בחדר שינה שלך, שאתה אומר שישתירו לך,

אליהו חזן:

שמה? שמה?

יהודה פרוידגר:

יש חלון, אתה אומר שמרפסת הזאת, הימנית,

אליהו חזן:

כן,

יהודה פרוידגר:

יש יציאה היא מסתירה לך את האור לחדר שינה.

אליהו חזן:

אתה מדבר, אתה מדבר מחדר שינה שלי?

יהודה פרוידגר:

כן, על זה, על זה בהתנגדות שלך,

אליהו חזן:

אדרבא שימשיך את המרפסת, הוא יכול להמשיך את המרפסת שלו,

יהודה פרוידגר:

על זה אין לך התנגדות.

אליהו חזן:

אין, אין לי התנגדות,

מיכאל איפרח:

זה מתוך הבית שלי שם, הוא נותן לי שמה.

יהודה פרוידגר:

רק זה? רק זאת יש לך התנגדות?

מיכאל איפרח:

זה המרפסת שלי עכשיו, אתה בא אלי עם המרפסת שלי? לא הבנתי.

אליהו חזן:

מה זה המרפסת שלך?

אורית אליהו:

לא, יש לך היום מרפסת קטנה, הוא אומר כל ההרחבה הזאת אין לי התנגדות אליה.

דובר לא מזוהה:

תסבירו לו את זה,

יהודה פרוידגר:

כן,

אורית אליהו:

בסדר, אוקי עוד מעט אתה זה.

יהודה פרוידגר:

רק לזאת?

אליהו חזן:

לזאת ולהיא שמה שיוצאת לגינה. בטח, זה חדרים, כל החדרים ועל הגינה זה יושב לנו על הגינה,
לא רוצה לתאר עוד הרבה בעיות שזה לא רוצה להיכנס, אבל,

יהודה פרוידגר:

אבל לך, אתה בנו לך פה?

אליהו חזן:

מה?

דובר לא מזוהה:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה?

דובר לא מזוהה:

כן,

יהודה פרוידגר:

השטח הזה אצלך בנוי?

דובר לא מזוהה:

כן,

אליהו חזן:

כן, זה חדר של חדר חירום,

יהודה פרוידגר:

עכשיו אתם רוצים לעשות.

אליהו חזן:

זה חדר.

יהודה פרוידגר:

יש לך זה בנוי.

אורית אליהו:

הם בונים מעליו,

אליהו חזן:

כן, זה חדר.

אורית אליהו:

זכותם בתב"ע מעל כן.

אליהו חזן:

יש לי 1, 2,

מיכאל איפרח:

שמה זה המרפסת שלי בעצם היום. פה בצהוב הזה, זה בעצם המרפסת שלי.

אורית אליהו:

רגע, אבל המרפסת הזאתי אין לך התנגדות, נכון?

אליהו חזן:

איזה? זו אין לי בעיה, אני לא מתנגד, אני בשמחה לעזור איפה שאני אפשר, אז אפשר.

אורית אליהו:

אוקי בסדר גמור.

ישראל קלרמן:

רגע,

אליהו חזן:

זה מה שאני אומר,

ישראל קלרמן:

רגע חבר'ה, אורית, איפה אנחנו, מה קורה?

אורית אליהו:

לא, הוא אומר יש לה התנגדות לשני המרפסות האלה, וזאת אין לו התנגדות.

ישראל קלרמן:

לאיזה זאתי?

אורית אליהו:

זאתי המרפסת הזאת,

ישראל קלרמן:

מרפסות של כמה אנשים זה?

אורית אליהו:

זה מה שהוא אומר, שהם בעצם חוסמים חזית שלמה של מרפסות, אז,

ישראל קלרמן:

בן אדם אחד?

אורית אליהו:

זה דירה אחת, כל זה דירה אחת.

ישראל קלרמן:

איך הם יכולים לקבל כזה, כיוון של מרפסות?

משה גורא:

היום זה משמש לך למרפסת?

ישראל קלרמן:

זה 30 מטר, מה? אני לא מבין.

אורית אליהו:

זה לא מקובל,

דובר לא מזוהה:

התב"ע מאפשרת,

ישראל קלרמן:

זה לא מקורה?

מיכאל איפרח:

שמה מרפסת שהיא כבר ממשיכה.

אורית אליהו:

בסדר,

ישראל קלרמן:

טוב, בבקשה,

אורית אליהו:

בסדר אוקי,

ישראל קלרמן:

מה? מה בסדר?

אורית אליהו:

לא,

ישראל קלרמן:

מה אתם עונים על זה?

מיכאל איפרח:

מה אנחנו עונים? אתה רוצה לדבר אתה או אני?

דובר לא מזוהה:

דבר,

מיכאל איפרח:

אני אדבר קצת,

ישראל קלרמן:

שמך.

מיכאל איפרח:

ואחרי זה הוא ידבר, שלום וברכה, שמי מיכאל איפרח, נעים מאוד, אני השכן של מיודענו רבי אליהו חזן.

ישראל קלרמן:

חברים טובים.

מיכאל איפרח:

חברים מאוד מאוד טובים, לא רבים, מכבדים אחד את השני.

ישראל קלרמן:

מעולה, אז מה?

מיכאל איפרח:

רואים אחד את השני,

ישראל קלרמן:

אבל איזה מרפסת אתה מוותר?

מיכאל איפרח:

אומרים שלום.

ישראל קלרמן:

על זה איזה מרפסת אתה מוותר?

מיכאל איפרח:

הלאה. טוב, בוא, תנו לנו בבקשה ככה לדבר קצת. היום אני בעצם יש לי פה מרפסת, זה המרפסת סוכה שלי, אני סך הכול רציתי לבנות ממ"ד, בוא נתחיל עם זה שרציתי לבנות ממ"ד, יש לי ילדים קטנים, מיועדנו יודע שיש לי ילדים קטנים, מי כמוכם יודע במלחמות, בעניינים,

אורית אליהו:

אבל אין ממ"ד.

מיכאל איפרח:

טוב, רגע שנייה, רבותי.

ישראל קלרמן:

איפה ממ"ד, כן,

מיכאל איפרח:

אני אסביר את הכול גברת אורית, הכול בנעים סליחה,

ישראל קלרמן:

אבל איפה הבעיה? אנחנו באיחור הכול טוב.

מיכאל איפרח:

על הצדיק, תן לי, תן לי לסיים, תודה.

ישראל קלרמן:

אני אתן לך הכול, אבל הנושא של המלחמה אנחנו מכירים, אז לא צריך.

מיכאל איפרח:

תודה. מה שאני אומר זה דבר פשוט, אני ביקשתי בהתחלה ממ"ד.

יהודה פרוידגר:

אי-אפשר.

מיכאל איפרח:

מיועדנו התנגד, הוא קיבל ממ"ד, שהוא (לא ברור) מקבל ממ"ד, ואני חתמתי שהוא יוכל לקבל ממ"ד.

יוני חזן:

הוא קיבל ממ"ד מתחת, חפר מתחת.

מיכאל איפרח:

הוא קיבל,

ישראל קלרמן:

רגע.

מיכאל איפרח:

הוא קיבל ממ"ד, והגיש תוכניות, חתמתי,

ישראל קלרמן:

יש לו ממ"ד?

מיכאל איפרח:

לא, עדיין הוא לא בנה אותו.

ישראל קלרמן:

כן.

מיכאל איפרח:

אני ביקשתי מהאדון אני רוצה ממ"ד,

ישראל קלרמן:

כן,

מיכאל איפרח:

אמר לי אדוני, אתה לא תבנה ממ"ד. אמרתי לו - למה? אבל כל השכנים פה רוצים ממ"ד.

ישראל קלרמן:

נכון.

מיכאל איפרח:

אומר לי אתה לא תבנה ממ"ד, אמר, אמרתי לו אין בעיה, אני רוצה להגדיל, ברוך השם חיתנתי שני ילדים, צריך לחתן עכשיו עוד אחד. צריך מקום, אני לא אעבור דירה. צריך מקום,

ישראל קלרמן:

מה שאתה אומר.

מיכאל איפרח:

מה אמרתי? אני מקבל,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

מיכאל איפרח:

שנייה, שנייה, ביקשתי ממ"ד, ביקשתי ממ"ד, יש לי פה בהיתר בתב"ע (לא ברור) שני מגיע לי בתב"ע חדרים, סבבה, אז אני אבנה את זה, אני אעשה את זה חדרים, אני רוצה סוכה, רוצה מרפסת סוכה,

ישראל קלרמן:

כן.

מיכאל איפרח:

אני אבקש, ביקשתי מרפסת סוכה, זה מה שביקשתי.

ישראל קלרמן:

שלוש מרפסת סוכה,

מיכאל איפרח:

מרפסת סוכה,

ישראל קלרמן:

שלוש מרפסות סוכה,

מיכאל איפרח:

סליחה, זה לא 3 מרפסות סוכה,

ישראל קלרמן:

תסביר לי למה.

מיכאל איפרח:

אני אסביר, פה בחלק הזה יש לאדון מין, זה החדר שינה שלו פה, זה החדר שינה שלו פה. כאשר יש לו פה עד לפה, בגודל כזה, יש לו הכול סגור. ואם אני בא מפה בעצם, כן? של הבניין, אני יכול לבוא גם כולל זה, לא הגשנו, לא הגשנו את זה כולל את זה,

יהודה פרוידגר:

המרפסת הזאת שאתה מוסיף, היא סוכה. מה שהוא מכסה נגיד את זה,

דובר לא מזוהה:

זה סוכה.

יהודה פרוידגר:

רגע, רגע, היום זה סוכה.

מיכאל איפרח:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה סגרת,

מיכאל איפרח:

כן.

יהודה פרוידגר:

זה יש לך היום,

מיכאל איפרח:

נשאר פתוח.

יהודה פרוידגר:

יש לך,

מיכאל איפרח:

נשאר לו פתוח.

יהודה פרוידגר:

זה יש לך, רק אתה אומר זה לא סוכה, כי הוא יש לו כיסוי על זה,

ישראל קלרמן:

לא מתחת, אתה לא מבין,

אורית אליהו:

שנייה זה מרפסת קיימת, זה המשך.

מיכאל איפרח:

מעלי, אני פה,

ישראל קלרמן:

מרפסת סוכה,

אורית אליהו:

אני יכולה רגע להעלות GIS?

אליהן חזן:

כו,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

מיכאל איפרח:

זה נשאר לו עכשיו פתוח,

ישראל קלרמן:

אני יודע, שמעתי קיבלתי.

מיכאל איפרח:

ואני אמרתי,

ישראל קלרמן:

רגע,

אורית אליהו:

רגע,

ישראל קלרמן:

הלאה.

מיכאל איפרח:

אני ביקשתי היות מרפסת סוכה יש פה, הציבור צריך לעשות (לא ברור) הצדיק שלנו עושה על האש,
גם אנחנו,

ישראל קלרמן:

הלאה.

מיכאל איפרח:

ביקשנו שיהיה מרפסת לבית, שיהיה כמו שהאדון רוצה פה, אותו דבר, אז בוא אני אגלה לך משהו
אחד, המרפסות שלו בעצם פה, היה סגור,

אליהן חזן:

לא היה שום דבר.

מיכאל איפרח:

סליחה,

יוני חזן:

יש לי צילומים.

אליהן חזן:

אני גר 10 שנים,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אבל זה לא מעניין.

אורית אליהו:

עוד מעט אתה תגיב, עוד מעט אתה תגיב.

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה, לא, לא שנייה, אני אומר לך,

מיכאל איפרח:

מה תעשה?

ישראל קלרמן:

זה תעזוב, זה לא נמצא הלאה.

מיכאל איפרח:

טוב,

ישראל קלרמן:

דבר,

מיכאל איפרח:

ליד פה, נהיה פה,

ישראל קלרמן:

כן,

מיכאל איפרח:

מרפסת שלו היא סגורה. היא סגורה, זאת אומרת מה שאנחנו, כל שנה בשבת, בסוכות,

ישראל קלרמן:

לא.

אליהו חזן:

אין לי שום מרפסת סוכה,

מיכאל איפרח:

שנה, רוב השנה יש שמה,

אורית אליהו:

לא, יכול להיות שהוא קירה את, בסוכות הוא פותח את זה.

ישראל קלרמן:

הוא פותח,

אליהו חזן:

אין לי שום מרפסת סגורה, אין לי שום מרפסת סגורה,

ישראל קלרמן:

לא זה הויכוח עכשיו. לא רוצה. הוא עושה כבר, מרוצף? זה מרוצף,

מיכאל איפרח:

כן, מרוצף.

ישראל קלרמן:

טוב.

אורית אליהו:

רגע, אתה יכול רק לדבר בקול?

מיכאל איפרח:

כן, אבל את זה תשאיר את ההחלטה,

ישראל קלרמן:

שהוא לא מתנגד,

אורית אליהו:

שנייה, לזה הוא לא מתנגד,

יוני חזן:

סליחה, בהתנגדות שלו הוא לא מתנגד לכל המרפסות?

ישראל קלרמן:

ככה הוא אמר,

יוני חזן:

לא, אני שואל אותך, הוא לא התנגד?

ישראל קלרמן:

שנייה אני עושה, תודה רבה,

אורית אליהו:

לכן הוא בא, עזוב מה הוא כתב, לכן עכשיו אנחנו מקשיבים למה שהוא כתב.

מיכאל איפרח:

לא, אני אראה לכם קצת תמונות,

יוני חזן:

היחידה שיוצאת מהסלון.

מיכאל איפרח:

אבל,

יוני חזן:

אין לו משהו שיוצא מהסלון. אנחנו לא המלצנו זה לא זה, כי עכשיו היא אמרה השכן מעליו.

ישראל קלרמן:

הוא יש לו רק את זה,

יוני חזן:

היא אמרה השכן עכשיו הוא מאשר את זה.

ישראל קלרמן:

לא, זה הוא לא התנגד, זה אישרנו.

מיכאל איפרח:

השכן כבר יצא עם המרפסת מלמעלה.

ישראל קלרמן:

טוב, לא שומע.

מיכאל איפרח:

תן לי ממ"ד,

אורית אליהו:

התוכנית לממ"ד שהצעת.

מיכאל איפרח:

עשינו תוכנית לממ"ד,

אורית אליהו:

לא היה,

מיכאל איפרח:

ביטלתם את התוכנית לממ"דים, בטח שהיה,

יוני חזן:

בקומה למעלה.

אורית אליהו:

איפה ממ"ד?

ישראל קלרמן:

איפה הממ"ד שלו, אני לא מבין,

יהודה פרוידגר:

לו בנוי מתחתיו.

דובר לא מזוהה:

לא בנוי,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

דובר לא מזוהה:

אין, אין,

מיכאל איפרח:

אבל הוא לא רוצה, הוא לא רוצה.

אורית אליהו:

איך הוא קיבל?

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליהו חזן:

אני גר מתחתיו.

יהודה פרוידגר:

יש לו (לא ברור).

מיכאל איפרח:

סליחה אותו דבר, סליחה. לא, אבל יש לו, יש לו שכן אוירבך, עכשיו הוא הגיש ממ"ד אותו דבר, הוא גר באותו דירה שלו,

ישראל קלרמן:

לא נכון.

יהודה פרוידגר:

יש לו חדר בנוי,

ישראל קלרמן:

שנייה, לא, לא,

יהודה פרוידגר:

זה בתב"ע.

ישראל קלרמן:

שנייה, תביא לי אתה רגע, איפה אתה רוצה את הממ"ד? איפה?

אליהו חזן:

איפה שהמרפסת.

אורית אליהו:

שנייה, רגע, רגע,

ישראל קלרמן:

איפה רצית ממ"ד?

אליהו חזן:

אני אראה לך.

מיכאל איפרח:

רוצה לסגור לו את כל החיים.

אליהו חזן:

אבל מגיע לי ממ"ד, ריבוננו של עולם.

ישראל קלרמן:

סליחה,

מיכאל איפרח:

איפה שרצינו להוציא את הממ"ד,

ישראל קלרמן:

מה?

מיכאל איפרח:

ביקשנו להוציא את הממ"ד.

אליהו חזן:

הוא רוצה לסגור לי את הדירה ואת החדר שינה,

ישראל קלרמן:

איפה אתה יכול, עזוב. מתחת לבית, פה לעשות ממ"ד של חדר שינה שלו פה. אל תגיד לי,

אליהו חזן:

אז רגע אני לא מבין,

ישראל קלרמן:

לכיוון הזה, לא יודע.

מיכאל איפרח:

בוא תן לי, תן לי, אני מוכן לעשות איפה שאתה רואה,

ישראל קלרמן:

לכן כנראה בגלל זה למה לא לעשות למטה? יש שאפשרות בוא, אתה לא יכול לחייב בן אדם לקבור.

אורית אליהו:

מה קורה פה? יוני. יש פה דירה?

יוני חזן:

מה יש לכם פה מאחורי?

אורית אליהו:

שזה קומה,

ישראל קלרמן:

למה לא ממ"ד פה באמת, למה פה?

אליהו חזן:

לא, פה אין, אין פה איפה.

ישראל קלרמן:

למה לא פה?

אליהו חזן:

יש דירה אחרת, מה יש פה מיכאל?

ישראל קלרמן:

לא, פה, פה, זה. פה.

מיכאל איפרח:

מה זה פה? פה לעשות ממ"ד?

אורית אליהו:

זה המעבר לדירות, זה המעבר לדירות פה?

מיכאל איפרח:

זה מעבר לדירות, הלוואי ואפשר לעשות שמה ממ"ד, אני דרך אגב,

אורית אליהו:

קומת עמודים כאילו. קומת עמודים מפולשת.

מיכאל איפרח:

לא, הוא שואל על העמודים,

ישראל קלרמן:

למה לא (לא ברור) ממ"ד לא הבנתי.

מיכאל איפרח:

הוא מדבר על המרפסת שלו,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה להרוויח עוד מטרים.

משה גורא:

למה אתה עושה פה?

יוני חזן:

זה חדר מחוזק המקסימום שהוא יכול לעשות, חדר קטן.

ישראל קלרמן:

למה? למה לא ממ"ד? מה זה בנוי?

דובר לא מזוהה:

מה יש שמה? 2 מטר?

ישראל קלרמן:

זה צבוע.

אורית אליהו:

זה בנוי יש להם פה תוספת לפי התב"ע אין להם פה איך לעשות.

ישראל קלרמן:

אבל זה בנוי.

משה גורא:

זה נחשב?

יוני חזן:

לא, זה שטח,

אורית אליהו:

זה שטח, ישראל, זה קומת עמודים מפולשת, פה. זה קומת עמודים מפולשת.

ישראל קלרמן:

שנייה,

אורית אליהו:

כל זה קומת עמודים מפולשת,

משה גורא:

זה זה,

אורית אליהו:

יש דירה מעל כאילו, התב"ע באה ונותנת,

ישראל קלרמן:

חדר מחוזק, אין ברירה.

אליהו חזן:

המחסן שלי מתחת,

ישראל קלרמן:

חדר מחוזק אין ברירה.

אורית אליהו:

אין לך פה חתך שעובר.

דובר לא מזוהה:

יש שמה מטר וחצי.

ישראל קלרמן:

טוב. אבל, שמעתי.

יוני חזן:

זה כלום, זה (לא ברור).

אליהו חזן:

אבל אתה נותן לו לעשות ממ"ד, וכל השכנים יישארו בלי כלום.

אורית אליהו:

לא נתנו לו, אני חייבת לראות מה נתנו לא, מה מספר תיק?

ישראל קלרמן:

לא, הסיבה.

צחי ברים:

ישראל, ישראל,

ישראל קלרמן:

תמיד אנחנו רוצים שהוא יעלה למעלה, אין לך אפשרות.

צחי ברים:

אני שואל, אני שואל, אתה,

אורית אליהו:

מה הנקודה שלו?

צחי ברים:

כשהוא היה (לא ברור)?

מיכאל איפרח:

לא, לא, אמרתי לו תעשה באהבה, הוא בא אלי לבית.

אורית אליהו:

שנייה.

מיכאל איפרח:

עכשיו הוא רוצה ככה.

אורית אליהו:

צחי, אתה יכול רגע,

מיכאל איפרח:

כי אני לא התנגדתי לזה.

אורית אליהו:

תזוז רגע מהמסך.

מיכאל איפרח:

אני לא התנגדתי.

צחי ברים:

לא, לא התכוונתי לשאול. יושב ראש של הוועדה, התכנון אז לגבי שאר הממ"דים.

אליהו חזן:

כולם נתנו את הממ"ד למטה אפשר לעשות את הממ"דים,

מיכאל איפרח:

מה זה למטה? מה יביאו לי, מה הם הביאו?

יוני חזן:

סליחה, סליחה, אני רק רוצה להסביר, יש,

צחי ברים:

להביא לך (לא ברור), לא תמ"א.

יוני חזן:

אוקי, תן לי רגע.

משה גורא:

אם יש אפשרות, יש אפשרות.

יוני חזן:

ורק את השטח למטה יהיה ממ"ד? ממ"ד 12 מטר, זה הכול הולך ביחד. בנייה אחידה למטה.

דובר לא מזוהה:

אחד יש לו פנטהאוס, אתה רוצה פנטהאוס,

ישראל קלרמן:

בדיוק. בוא נראה מה היא אומרת. מאה אחוז.

אורית אליהו:

שנייה רגע דקה, אני רוצה רגע לראות,

עמנואל זלטס:

זה,

משה גורא:

רוצים לסגור לו את החלון. מאיפה הבאת את זה?

דובר לא מזוהה:

הם גם בונים עכשיו, בונים חדר. כי ה – 24 מטר למטה הוא פלוס ממ"ד של 12, זה הולך ביחד, בהינף אחד.

ישראל קלרמן:

זהו, בואו, חבר'ה בואו נחזור רגע לדיון,

אורית אליהו:

לא, לא, ואז, ואז אחרי זה שנייה, זה היה בעוד דיון.

מיכאל איפרח:

זה איפה שלא נתנו אז להיכנס.

אליהו חזן:

נכון, היה חלל.

מיכאל איפרח:

לא יכולים לעשות למעלה, נשמה, לא יכולים. לא יכולים.

צחי ברים:

לא, בוא אני אסביר לך שנייה, לא קשור עכשיו,

מיכאל איפרח:

לא קשור,

יוני חזן:

כי אנחנו, אני יודע,

צחי ברים:

יש ממ"דים,

יוני חזן:

רוצים לעשות ככה לא נותנים לנו.

צחי ברים:

העמודה מקבלת ממ"דים,

מיכאל איפרח:

בדיוק, אני יודע נכון. אבל,

צחי ברים:

מה שאתה אומר צריך לראות את זה בדיון שלך.

מיכאל איפרח:

אז בדקו, בדקו ואמרו שכל מי שיש לו בחלק האחורי, הרי יש דירות שהן פונות לכיוון השני, שמה יש להם, לא, לא, לכיוון קדימה, יש להם אפשרות שם, ששם עושים את ממ"דים, אבל מכיוון שזה מדורגים, זה מדורג. זה הסיבה שהם אמרו, פה בעירייה, מכיוון שזה בתים מדורגים, שהצד השני, אין לו אפשרות לתת, כי מי שבא לעשות את מה שהוא עושה, הוא עושה מתחת. כי זה מדורג. תסתכלו איך זה נראה, זה הכול מדורגים. זה תשובה של העירייה הייתה לגבי הדבר הזה. זה בלי להיכנס לעניין שכאילו לעשות חדר, גם אני בעצמי אומרים לי - בוא תעשה את הממ"ד עכשיו.

צחי ברים:

זה התוכנית צל ואישור?

ישראל קלרמן:

לא אישרו,

צחי ברים:

למה לא אישרו?

אורית אליהו:

יש, בסדר, יש החלטת וועדה אבל.

מיכאל איפרח:

יש לי תשלום עכשיו של גיחון, של הביוב, יש תיקונים,

ישראל קלרמן:

כן, כן, בוא, לא נותנים, לא נותנים בחיים, בן אדם לבנות למטה.

מיכאל איפרח:

לא,

ישראל קלרמן:

אני רוצה שייבנו כולם.

צחי ברים:

מה הבעיה שלו?

ישראל קלרמן:

רק שלא יהיה. יש פה בעיה, יואל גם אומר, יש לנו תיקים, שהמבקש, תשמע רגע,

אליהו חזן:

אני לא מתנגד (לא ברור) לך.

ישראל קלרמן:

כן, כן.

אליהו חזן:

שגם עכשיו מה שאני יכולתי להתנגד, מכוח התב"ע, אני יכול, אני לא רוצה להתנגד לנושא של (לא ברור).

יואל שבת:

אוקי.

אליהו חזן:

שלא יפגע בי, תבין את זה. אין בעיה אני יכול להתנגד,

משה גורא:

חלון של ממ"ד.

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה.

אליהו חזן:

אני לא רוצה להתנגד לך, אני לא כמוד.

ישראל קלרמן:

יואל, מה אתה אומר?

אורית אליהו:

לא יכולה (לא ברור) למישהו.

ישראל קלרמן:

אפשרות אחרת,

דובר לא מזוהה:

עכשיו תגיד לי מה היא אמרה לך,

ישראל קלרמן:

זה הכול.

דובר לא מזוהה:

אתה תגיד לי הנה, (לא ברור).

אליהו חזן:

מכוח התב"ע אתה תראה.

ישראל קלרמן:

עכשיו נשמע ממנו תשובה, טוב, זהו. זהו, שנייה, שנייה. איפה הבעיה שלך? אם אנחנו קצת נצמצם את המרפסות, יש לך עדיין בעיה? או שאתה יכול לקבל את זה?

אליהו חזן:

לא (לא ברור) את המרפסות, אני, יש לו מרפסת,

ישראל קלרמן:

תשמע רגע. תשמע רגע, בן אדם, בן אדם צריך מרפסת, כן. אתה יודע מה, לכן אני שואל אותך, אנחנו מדברים, אנחנו יודעים את זה, יודעים גם שאין הפרעות באמת על 2 מטר, ו – 1.80 מטר, באמת מצל, באמת מזיק, באמת מפריע. המטר וחצי זה דבר,

צחי ברים:

איפה? איפה?

ישראל קלרמן:

צחי, אתה מפריע לי, רגע שנייה אחת,

צחי ברים:

איפה?

אורית אליהו:

פה.

ישראל קלרמן:

מה שאומרת מסמנת, תסתכל על ה - ,

אליהו חזן:

זה כל הזה, שכל הישיבה שלי פה, כל הכניסה של האור שלי לבית.

מיכאל איפרח:

ואני צריך כל הזמן לשמוע אותך בתוך הבית שלך?

ישראל קלרמן:

שנייה, לא לענות, סליחה, רגע למה להפריע לי? שנייה.

דובר לא מזוהה:

שהבן שלי פורץ לי לבית.

ישראל קלרמן:

אליהו חזן.

דובר לא מזוהה:

הוא גנב לי תכשיטים ב – 20 אלף שקל,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע, לא, לא, חזן, אל,

אליהו חזן:

מה מביאים לי? (לא ברור) אני לא דיברתי בכלל, לא מדבר בכל, לא מדבר, 20 אלף שקל,

ישראל קלרמן:

אל,

אליהו חזן:

הוא קופץ לי מהמרפסות.

ישראל קלרמן:

אבל לא שמעת, אבל שנייה,

אליהו חזן:

שנייה.

ישראל קלרמן:

שנייה. מה התחלתי?

ישראל קלרמן:

גנב לי,

אליהו חזן:

אני אפילו לא דיברתי,

ישראל קלרמן:

מה התחלתי? שאתם שכנים טובים, אני לא רוצה לשמוע מריבות שלכם פה, אבל זה לא נוגע פה, לא, אני לא רוצה עכשיו לא,

אליהו חזן:

אני בא לעזור לו, אתה יודע מה הוא עושה לי?

ישראל קלרמן:

אני דן עכשיו רק לגופו של עניין,

אליהו חזן:

אז אני אומר,

ישראל קלרמן:

כרגע על המרפסות.

אליהו חזן:

ברשותך, יש לו עכשיו, זה כבר יש לו, פה זה מרפסת ואני חושב (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, הוא עושה חדר, מה פתאום.

אליהו חזן:

לא, אבל זה נחשב עם המרפסת, היא ממשיכה לו עד כאן.

ישראל קלרמן:

זה מה שיש לו מרפסת, זהו,

אורית אליהו:

אוקי,

אליהו חזן:

שישאר, ואני אומר בוא תיקח את כל הדבר הזה, זה עם הקו בניין, תמשיך את כל המרפסת הזאת, תהפוך אותה עד (לא ברור), אין לי בעיה, לא מתנגד. רוצה לעזור לו, אבל בוא אני איתך עכשיו.

ישראל קלרמן:

הבנתי, ואת ההיא גם אין לך בעיה, נכון?

אליהו חזן:

אמרתי לו,

ישראל קלרמן:

גם זה אין לו בעיה.

אליהו חזן:

גם החדר שינה,

ישראל קלרמן:

אז זה של הסלון.

אליהו חזן:

יש לי רק בקשה אחת, רק בקשה אחת.

ישראל קלרמן:

שנייה, אני יכול לשאול אותך שאלה? תענה לשאלה שלי. המרפסת הכי, הזאת אתה גם נגדה? לא, עוד אחד,

משה גורא:

זה זה,

ישראל קלרמן:

זה,

משה גורא:

על זה,

אליהן חזן:

זה יוצא לי פה, זה יוצא לי לכל הגינה שלי, חדרים של הבנות.

ישראל קלרמן:

מעל הגינה, מעל הגינה זה לא מפריע,

אליהן חזן:

לא, נו באמת. אני מסביר לך שכל, כל השמש, כל החדרים זה הכול הכניסה היא מפה. אי-אפשר, זה יוצא מכל קו הבניין בכלל.

אורית אליהו:

הנה עכשיו.

אליהן חזן:

לאיפה? הוא רוצה לצאת לתוך הגינה שלי.

ישראל קלרמן:

זה לגינה, (לא ברור). הבנו. מאה אחוז תודה רבה.

אליהן חזן:

השטח מגיע, הנה שמה תראה, אני אומר בסדר.

ישראל קלרמן:

תודה, הבנו את הכול, הבנו הכול, הסתיים הדיון, ניכנס לדיון פנימי, ותקבלו את ההחלטה, תודה רבה. בהצלחה גדולה.

אליהו חזן:

מה זה?

אורית אליהו:

כל זה בעצם ריצוף קיים.

אליהו חזן:

כן.

אורית אליהו:

אז למה אמרת לי שרק זה מרוצף? כל זה מרוצף.

אליהו חזן:

כל זה מרוצף.

אורית אליהו:

הבנתי. בסדר.

אליהו חזן:

כל זה מרוצף.

אורית אליהו:

אין בעיה, טוב, תודה.

מיכאל איפרח:

רק משהו אחר,

אליהו חזן:

(לא ברור) מהחדר שינה, אני אומר אין בעיה, שיעשה. את הדבר הזה, הוא מזלזל גם במה שאני בא כאילו להגיד שלא.

מיכאל איפרח:

רבותי הצדיקים, רק משהו אחד, לגבי מה שהוא אמר על המשפחה שלי,

אורית אליהו:

טוב, זה לא המקום,

ישראל קלרמן:

מה?

מיכאל איפרח:

זה כן המקום.

ישראל קלרמן:

מה? מה?

מיכאל איפרח:

רק מה שהוא אמר לגבי המשפחה שלי, על הילד שלי, אני לא מאחל לאף אחד שיהיה לו ילד כזה, ויעשה דברים כאלה, הוא פגע בי מאוד, אבל אני לא לוקחים את זה למקום כזה, ליד כל האנשים שלא מכירים אותי בכלל.

ישראל קלרמן:

הרב חזן, אני מבקש ממך.

מיכאל איפרח:

הוא לא יודע מה הוא עושה, תודה רבה.

ישראל קלרמן:

אתה לא, לא שמעת אפילו מה הוא אומר, הוא לא אומר לך, אמרתי לך.

מיכאל איפרח:

יום טוב.

ישראל קלרמן:

מה שהבאת לפה, זה לא בסדר. אבל אנחנו נשאיר לדיון, תודה רבה להתראות, כל טוב, שלום.

יואל שבת:

שכנות טובה.

ישראל קלרמן:

בהצלחה, תשתדלו להיות שכנים טובים. הרב חזן נגמר הדיון. אתה מוזמן לקחת את הדברים שלך לצאת, תודה.

אליהו חזן:

אפשר להגיד משהו?

ישראל קלרמן:

לא, הם יצאו,

דליה אלפסי:

משהו טוב,

ישראל קלרמן:

הם יצאו. אם אתה רוצה רק דבר אחד אני מוכן תקבל שתגיד, תתנצל על מה שאמרת עליו, אני לא רוצה לשמוע את זה. רק על זה, אם אתה רוצה להגיד לפרוטוקול, תתנצל, ולא לדבר על הדיון.

אליהו חזן:

סליחה, מחילה.

ישראל קלרמן:

תודה, תגיד לו את זה גם בחוץ, תודה רבה.

אליהו חזן:

הוא רק אמר (לא ברור) מקודם.

צחי ברים:

הוא לא יכול אבל כשאין מתנגדים, לא, אמרתי לו שאם, הוא לא יכול כשאין מתנגדים, אמרתי לו אם, אם הם.

ישראל קלרמן:

שלום, תודה. אל תישאר פה בפנים, כי אסור לנו, אסור לנו. אבל אסור לי לשמוע אותך בצד אחד, תעשה לי טובה.

אליהו חזן:

מה הוא רוצה, גודל,

דליה אלפסי:

די, הוא כבר יצא.

נלי צדוק:

די הוא יצא.

אליהו חזן:

סליחה, סליחה, תודה רבה.

דליה אלפסי:

לכו תשתו קפה ביחד.

ישראל קלרמן:

לא, אמרנו לו לצאת.

יואל שבת:

צריך לבדוק את זה אורית, אורית צריכה לבדוק את זה.

ישראל קלרמן:

חברים, החלטה, אורית, מה את אומרת?

אורית אליהו:

אני דבר ראשון, אז דבר ראשון הוא אמר לנו בדיון שיש לו רק את החלק הזה מרוצף. בהיתר שהוא ביקש כל המרפסת, כל החלק הזה,

ישראל קלרמן:

מרוצף?

אורית אליהו:

מרוצף.

ישראל קלרמן:

אורית, תסבירי גם אנחנו חשבנו פה.

אורית אליהו:

אז יש לו מקום יפה לסוכה, שנייה רגע, אני ככה, המרפסת הזאתי, זאתי מבוטלת, זה ברור.

ישראל קלרמן:

כן.

אורית אליהו:

זאתי הוא אמר שאין לו בעיה, זה ברור.

ישראל קלרמן:

כן, אני הייתי מאשר גם את זה, ואת המעל סלון.

אורית אליהו:

ואותה לצמצם.

ישראל קלרמן:

לצמצם או להוריד?

יהודה פרוידגר:

להוריד, להוריד.

ישראל קלרמן:

אם לצמצם, אז לצמצם למטר, לא למטר וחצי.

אורית אליהו:

אגב הוא אומר שלא אכפת לו פה שזה יהיה אפילו בעומק יותר גדול, צריך לבדוק כאילו מבחינת,

ישראל קלרמן:

אני הייתי אומר, למה? זה אותו אחד, שהתערבב לנו מבחינת,

צחי ברים:

2 מטר,

צחי ברים:

מטר וחצי, מטר וחצי.

ישראל קלרמן:

מה?

נלי צדוק:

אורית, איך קוראים לעורך הבקשה?

אורית אליהו:

יהונתן חזן, גם אליהו חזן המתנגד,

ישראל קלרמן:

אליהו משה, אורית,

אורית אליהו:

זה ההוא, מה?

ישראל קלרמן:

אורית, את זה, את ההם ביטלת, את זה אנחנו מאשרים, את זה מאשרים ואת זה מורידים.

יואל שבת:

דווקא זה הפריע לו,

ישראל קלרמן:

ההוא הפריע לו.

אורית אליהו:

זאתי הפריעה לו מאוד.

ישראל קלרמן:

זה מהגינה מהסלון.

אורית אליהו:

זאתי הכי הפריעה לו,

ישראל קלרמן:

הכי הפריעה לו,

יואל שבת:

מה הכי הפריע לו?

אורית אליהו:

זאתי הכי הפריעה לו.

יואל שבת:

אוקי,

עמנואל זלטס:

זה מהסלון.

דליה אלפסי:

המבקש זה מיכאל.

ישראל קלרמן:

מה? מה אתה אומר?

יואל שבת:

כן,

יהודה פרוידיגר:

למה זה, פה זה ההוא אסור לו,

אורית אליהו:

בוודאי, זה משהו הוא באמת הוא כאילו תופס פה את כל החזית, אז יש פה איזה היגיון, להשאיר את זה.

עמנואל זלטס:

תסבירי בדיוק באיזה מיקום,

ישראל קלרמן:

בסדר?

אורית אליהו:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

את מיקום המרפסות.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, אורית.

עמנואל זלטס:

רגע, זה בעצם לקבל חלק מההתנגדות.

אורית אליהו:

כן,

ישראל קלרמן:

הניסוח של ההחלטה גם שיש לנו יועצת משפטית,

אורית אליהו:

כן,

ישראל קלרמן:

שהגיעה היום עם הרבה מרץ, והיא תכתוב לנו את זה מדויק.

יהודה פרוידגר:

זה הכול על (לא ברור) של העל-אש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל, תסכם בכמה מילים.

יואל שבת:

ישראל, תסכם בכמה מילים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בכמה מילים תסכם. אורית, תסכמי בכמה מילים.

צחי ברים:

כל הסלון, מטבח, מאיפה נכנס לו משהו?

עמנואל זלטס:

לא, הוא אומר שפה למעשה.

אורית אליהו:

החלון, המקום היחיד שנכנס לו זה משמה, זה החלון, זה החלון הדרומי הזה.

משה גורא:

זה וזה,

אורית אליהו:

החלון הדרומי.

משה גורא:

הוא (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

למבקש, לא למתנגד.

משה גורא:

המבקש, המבקש.

אורית אליהו:

המבקש היום, היום המטבח שלו גם ככה אין לו אוורור באמת. יש לו רק את החלון הזה.

משה גורא:

מה עכשיו?

עמנואל זלטס:

הוא מבקש גם את זה, גם את זה הוא מקבל,

יהודה פרוידגר:

הוא מקבל בחוץ?

צחי ברים:

כאילו זה יהיה חלון,

אורית אליהו:

זה חלון קיים,

ישראל קלרמן:

בוודאי,

אורית אליהו:

ברור שזה נשאר חלון.

דליה אלפסי:

איזה קל?

ישראל קלרמן:

בוודאי. לסכם, אילנית, שמענו את ההתנגדות.

עמנואל זלטס:

בקשב.

ישראל קלרמן:

והבנו. קודם כל הבחור בא ואומר, מרפסת אחת ש - , מה?

עמנואל זלטס:

(לא ברור).

אורית אליהו:

אז ככה, לטענה לעניין המרפסת, והפטיו,

ישראל קלרמן:

מרפסת אחת הוא הוריד את ההתנגדות, ואפשר לאשר,

יואל שבת:

זה אחת,

אורית אליהו:

כן,

יואל שבת:

זה אחת.

אורית אליהו:

לא, בוא נתחיל קודם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את הטיעון ניתן לאשר.

אורית אליהו:

לא, הפוך, את המרפסת לפטיו, הוועדה מקבלת את ההתנגדות, ומחליטה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

איזה צד שואל אותך יואל.

אורית אליהו:

מה? מה?

עמנואל זלטס:

איזה מרפסת, תגדירי איזה מרפסת יורדת.

אורית אליהו:

מרפסת בפטיו בחזית צפונית,

ישראל קלרמן:

לא, זה ניתן, זה אנחנו יודעים.

אורית אליהו:

אני אומרת, אם הם,

ישראל קלרמן:

הלאה. איך את קוראים לזה?

אורית אליהו:

זה מרפסת דרומית מחדרי השינה,

ישראל קלרמן:

הוא הוריד את ההתנגדות,

אורית אליהו:

שזה הוא אמר, הוא אמר במעמד הוועדה, שאין לו התנגדות.

ישראל קלרמן:

זה מאושר.

צחי בריס:

שיצממו.

ישראל קלרמן:

איך את קוראת לזה אבל? מרפסת, תוספת,

אורית אליהו:

המרפסת היוצאת מהתוספת המוצעת.

ישראל קלרמן:

התוספת הינה לגינה, פחות מפריעה, לכן היא מאושרת.

יואל שבת:

היא לא מפריעה לאף אחד.

ישראל קלרמן:

היא יוצאת מעל הסלון,

משה גורא:

ישראל (לא ברור).

אורית אליהו:

מבוקשת,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שזה מפריע לו, בסדר. הוא עושה פה סוכה.

משה גורא :

סוכה יש להם בימינה,

ישראל קלרמן :

זה מעל הסלון.

אורית אליהו :

זה מעל הסלון, והיזק ראייה, היזק ראייה והחשכה, והחשכה משמעותית, והוועדה מחליטה לבטל את המרפסות.

עמנואל זלטס :

אגב אפשר,

עו"ד אילנית מיכאלי :

מעל הסלון?

אורית אליהו :

כן,

עמנואל זלטס :

יואל אפשר,

אורית אליהו :

שיוצאת מהסלון.

עו"ד אילנית מיכאלי :

שיוצאת מהסלון,

עמנואל זלטס :

אפשר מעקה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

זה לא פטיו.

אורית אליהו :

מה אפשר? מה אפשר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא הפטיו, זה,

ישראל קלרמן:

לאיפה?

יואל שבת:

זה לא יחשיך לו את ה - , לא יחשיך לו את ה - , שלא יחשיך.

אורית אליהו:

פטיו, הפטיו זה בפטיו,

יואל שבת:

נכון,

עמנואל זלטס:

בשביל שהוא פחות יסתכל עליו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הפטיו מבוטלת,

אורית אליהו:

זאת (לא ברור) סלון מבוטלת. נשאר שתיים. יש לך פה כל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הפטיו היא מעל הסלון, זה אותה מרפסת?

משה גורא:

יש גם למטה,

אורית אליהו:

(לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

שתי מרפסות ביטלתי. גם של הסלון, אז מה אישרנו?

ישראל קלרמן:

אין היזק ראייה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הבעיה? אז את הדרומית מאשרים.

אורית אליהו:

את שתי הדרומיות מאשרים, זאת שיוצאת מחדרי השינה, וזאת שיוצאת מהתוספת המוצעת,

ישראל קלרמן:

הלאה, והמרפסת מעל הסלון, ש - , כמו שאמר הרב גורא, שזה, זה המקום היחיד שיש לו אור לכל הבית,

עמנואל זלטס:

זה מרפסת מהסלון,

ישראל קלרמן:

את זה להחשיך, את זה גם מבקשים לא לאשר.

עמנואל זלטס:

אבל אפשר אולי כן לאפשר לו חלון גדול יותר,

צחי ברים:

לעשות לו חלון עם שיניים,

עמנואל זלטס:

זה חלון יותר גדול.

צחי ברים:

מה שהתכוונתי שיהיה לו,

ישראל קלרמן:

למי? למבקש.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אורית אליהו:

המבקש שייתן.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

אורית אליהו:

באמת זה.

עמנואל זלטס:

אורח, אורח.

אורית אליהו:

בסדר? תודה לך, אני באה לצלם.

עמנואל זלטס:

מה עכשיו?

סיום הדיון